

27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ)

† Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ρϛ ϛϛ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

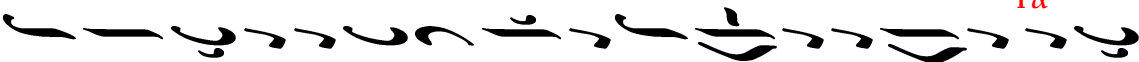
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου ρϛ ϛϛ

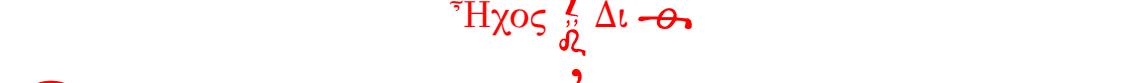
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

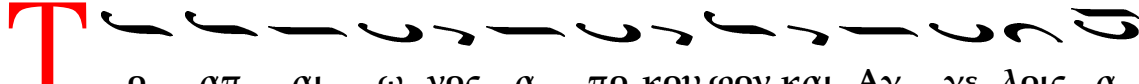
Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα δει σον ^{Νη} ^{π ρ} των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

 Ὁ μαρτυρ σὸς Κυ ρι ε εν τη α θλη σει αυ τῶ
 το στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ
 σὸς τῶ Θε ὄ η μων ε χων γαρ την ι σχυν σὸς τῶς τυ
 ραν νῶς κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α
 νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε
 ο Θε ος σω σοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Α γ γε λοις α
 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε
 νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως της ημων αναστασεωσθησαν ρισματαους
επι σοι πεποιθο ο τας πανυμνητε εκ λακ
κου και βουθου πταισμων αναγαγε σου γαρ τους υ
πευθυνους τη αμαρτια εσωσαστε κουσατην
σωτηρι ιαν η προτοκου παρθενος και εν
τω κω Παρθενος και με τα το ο κον Παρθε ενος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ Γα φ

Εσφραγισμε ενου του μνηματος η ζωη εκ
ταφου ανετειλας Χριστε ο Θεος και των θυρων κε
κλεισμε ενων τοις μαθηταις επεστηση παντων α
ναστασις πνευμα ευθεσ δι αυτων εγκαινι ιζων η
μιν κα τα το με γασου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνημα εδρα μον γυναικες με τα
δα κρουων μυρα φερουσαι και στρατιω των φυλα
σσον των σε τον των ολων βασι λε α ε λε γον προς

ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σαστον
θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν' ς ς} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν' ς ς} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν' ς ς} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ϛ̄ Κε ρ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^{u q}

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος^{v' 22} κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε^{v' 22} ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα^{u q} τϝ θα να

τϝ ϝ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν

κα θε λο ο ο ο ντα^{u q} και αι συν ε ε α αυ

τω^{v' 22} το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα^{u q}

και εξ α δϝ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^{u q}

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα^{u q} συμ πα θως

τοι οις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε^{u q} ο ο α στρα α α πτων^{v' 22}

εν τω τα φω α α γγε ε λος^{v' 22} προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυροφοοοοροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Αι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γσ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρωνελ θσ ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χσ ς ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

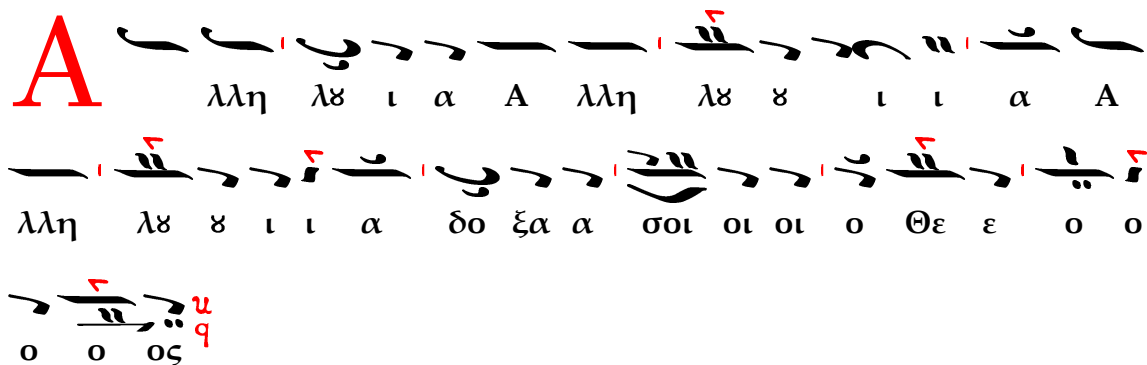
θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

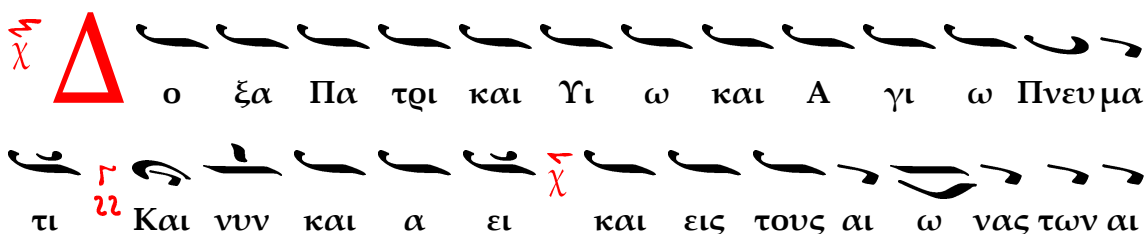
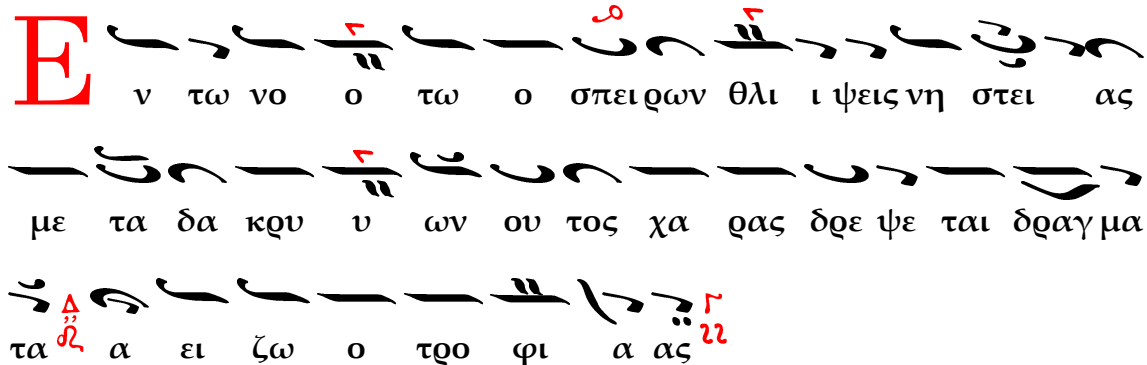
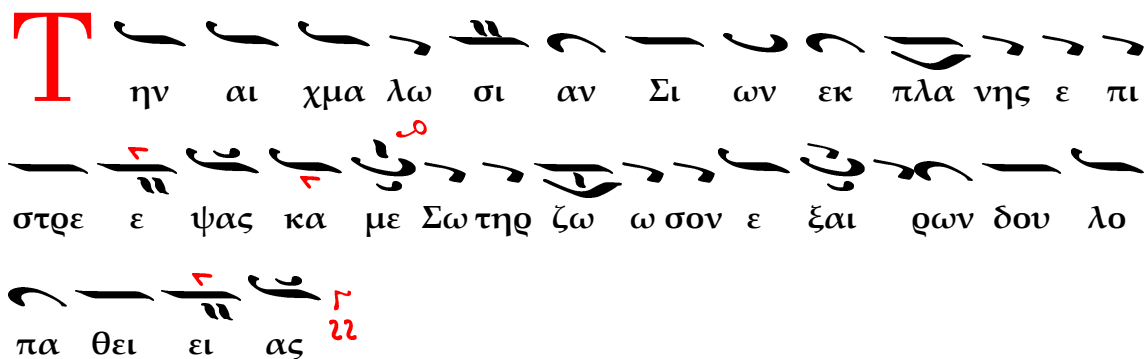
Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι

σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βο ς αυ τω

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον

της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

T ου καρπου ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα

το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα

υι ο θε σι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των
Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γα

Προχείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ει ρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου

εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

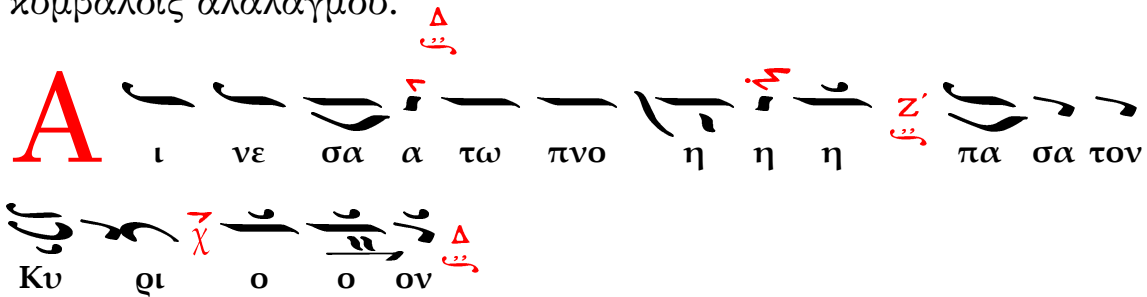
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν ***** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ***** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. ***** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ***** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετῆ μητρὸς

I δού γὰρ ἀληθινῆ γαὰ πησάς, ταὰ δὲ λακαὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σὲ ἐδηλώσας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ 6

I δὲ γὰρ ἀληθινῆ γαὰ πησάς, ταὰ δὲ λακαὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σὲ ἐδηλώσας μοι οἰοῖται ὁ ἀχορός.

Eἰς πολλὰ ἔετη δεσποῦντα χ Δ 6

Pάντι ἐμὲ ὑσώπω καὶ καθάρισθη ἡ σωμαί πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλι ασονται ο στεα τε τα πεινω με

να

Aπο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδι ανκαθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγ κατοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

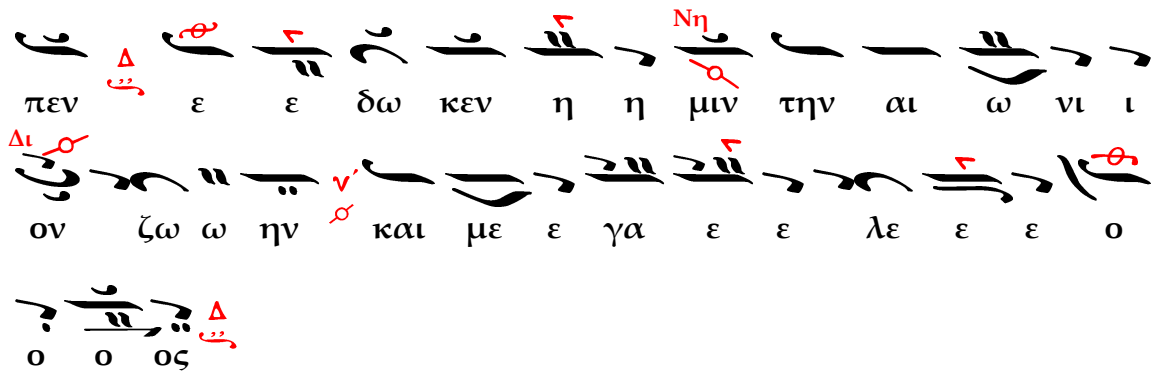
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὁδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν Πέρσην Ἰάκωβον ἐν ἄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος ἐνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβεΐαις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὡσπερ πολὺφωτος, Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἄθλων, μάκαρ Ἰάκωβε.

Δόξα.

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικητῆς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προφητικαί, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὀρῶσαι, τὰ σὰ θαυμάσια.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπάνη βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, παρεῖδες ἐμφρόνως στεφανηφόρε· ὡς ἀγκίνους δὲ προέκρινας, τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Δόξα.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἥλέγεται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ Ἕμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
«Ψυχὴ σεσώσθω, φροῦδά μοι μέλη» λέγει.

Εἰκάδι Πέρσης ἐβδομάτη σφάγη ἐκμελεῖσθεῖς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων, χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾶ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἑλουζισίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως καὶ συνεφειλκύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπεὶ δὲ ἡ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτριώσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ βασιλέως προετιμήσατο καί, διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων ἐμήνυσαν, πληγείς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοι τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, τοῦ βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἐκάστην τοῦ σώματος ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλὴν· εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χροαῖς,
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἴρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. «Ἀφείσα κόσμον, πρὸς Θεόν, ψυχὴ, τρέχε»,
Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνέειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως, τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Ἄλλος Ἡλίας Μωσῆς ἐν Παλαιστίνῃ,
Ζήσας ἐν ἄκρα προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου καὶ Γερασίμου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Σιναίου ἀσκητὴν καὶ Εὐβοίας γόνον,
Γεράσιμον ὑμῶ Γρηγορίου φίλον.
Εὐχῆς καρδιακῆς πυξίον καὶ στάθμη,
Γρηγόριε ὄφθης σὺν τῷ Γερασίμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ ἐν Ῥάξῳ, κατὰ τὴν τῶν Ἁγίων Φάραγγα τῆς Κρήτης ἀσκήσαντος.

Στίχ. Φωτὶ ἀκτίστῳ πάτερ ἡγλαϊσμένος,
Φῶς τοῖς μονασταῖς Ἀρσένιε ἐγένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐν Τιρονόβῳ τῆς Βουλγαρίας, μαθητοῦ γενομένου τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου. (†1362)

Στίχ. Καὶ ἡσυχαστῆς καὶ ποιμὴν θεοφόρος,
ᾠφθη Θεοδόσιος ἐν Βουλγαρίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστώφ.

Στίχ. Ἐλέους πηγὴ Ἰάκωβος ὑπάρχων,
Πολλὴν ἐξ Ἐλεήμονος βρῦει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Διοδώρου, κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ ὄρους Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ῥωσίᾳ.

Στίχ. Δῶρον ὁ Διόδωρος τῷ Γεωργίῳ,
Μοῆν ἀφιέρωσεν Τροπαιοφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Ὁγκορόντικωφ, τοῦ ἐν Σιμπήρσκ, διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1841)

Στίχ. Τὸν παλαιὸν μιμηθεὶς σαλὸν Ἀνδρέαν,
Ἐν Σιμπήρσκ ἐξήσκησεν ἄλλος Ἀνδρέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικὸν ναὸν τῶν κλαπέντων ἱερῶν λειψάνων τῶν ἀρχιεπισκόπων αὐτῆς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (2004)

Στίχ. Θείων Ποιμένων τὰ λείψανα λαβόντες,
Θεῶ ἀινέσεις τῷ ἐν Τριάδι δῶμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♪ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σϋι ω και ἐπ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σας το κε ρα σ
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶν οἰνετός κατασκίουδάσεος
ἡλθες σαρκῶθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεὸς δοξατηδυναμεισὸς Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσῶν εἰρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαλης βλαηης σῶτον ἀγγελον εἰρηνην πα
ρεεχομενον ἀπεισας ημιν οθεν
θεογνωσιὰς πρὸς φῶς ὁδηγηθητες ἐκ
νυκτος ὀρθρίζοντες δοξολογῶμεν σε φιλααν
θρῶω πε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχῶν ἰωαννῶν ἐμβρυον ἀαπημεσεν
ἐναλιοςθηροῖον ἐδεξάατο τη
Παρθενῶδε ἐνοικησας ὁ Λογος καὶ σαρκὰ
λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιὰφθο
ρον ἡης γὰρ ἔχυπεση ρευσέως την τε κῶ

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τ8ς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλυνοῦμεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλυνοῦμεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ςρα

τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την

Πα ρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι ςος ο Θε

ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο σ π η η λ αι αι ο ν θ ρ ο ο
 ν ο ν χ ε ρ ο ο ο β ι ι κ ο ν τ η ν Π α α ρ θ ε ε ε ν ο ν
 * τ η ν φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν *
 ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν ο ς
 ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 μ ε ε ε ε ν

* τ η ν φ α α τ ν η η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο ο θ ε ο ο ς η μ ω ν (δίς)

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο θ ε ο ο ς η μ ω ν

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

Τον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο
κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι
ε ε χαιρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα
θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε
φη ι δδ Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα
τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αι
εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας
ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
εν τοις φι ι λοις

Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Περσων την πλαα νην ε ε φλε ξας τω ζη λω
πυ υρ πο λυ με νος Χρι στς Ι α κω ω βε Μα
α αρ τυς ως κλη μα τη ης α μπε ε λυ δε τω σω
μα συ υ τε μο ο με νος τυ ραν υ γνω ω μη πα αν
σο φε α νε με λ πες κα τα α λ λη λον ω δη ν και προ
σφο ο ρον υ υ μνον τη α προ σι τω ω Τρι α α
δι

Θεοτοχίον.

Μα ρι α κα α θα ρω ω τα τον χρυ σην θυ
μι ι α τη η ρι ον της α χω ρη τς υ Τρι α
α α δος δο χει ον ο ντω ως ε γε ε νυ εν
ω Πα τη ηρ ην δο ο κη σεν ο δε Υι ο ος α
σκη η νω σε και Πνευ μα το Πα να α γι ον ε πι
σκι α σα αν σοι Κο ο ρη α νε δει ξε Θε ε ο
το ο κον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος ᾠκ Γα ϕ

Π^{Νη} α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
ρι ο ον^Γ αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων^Α αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω
θε ε ω^Γ

Α^{Νη} ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του^Γ αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι πρε πει
υ μνο ος τω ω θε ε ω^Γ

Στίχ. α'.^Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα
πτον^Α δο ξα αυ τη εσαι^Χ πασι τοις ο σι ι οις αυ
τδ^Γ

Α^{Νη} νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα^Γ ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην^Μ

Νη Μ
αι νει ει τε ουρα νοι Θε ουτην δο ο ξαν

Στίχ. β'.
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

Νη Γα
τδ αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ τδ

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

μο νον α να μα αρ τη τον

Στίχ. γ'.
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

Νη Γα
αυ τδ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ νησ αυ τδ

Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

Νη Ηα
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

Νη Γα
μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην

α να στα σιν

Στίχ. δ'.
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος

Νη Μ
αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

T ^{Νη} ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι
 παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
^Μ ος εν αν θρω ω ποις ^{Νη} δι α την κα τα φθα ρει
 σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
^{Νη} σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στς ο ευ ερ γε ε
^{Νη} της ²² προς τς αιχ μα λω τς ο ε λευ θε ρω της προς τους
 εν σκο τει κα θη με ε νς ο η λι ος της δι
^Μ και ο συ υ νης ^{Νη} ε πι τον σταυ ρον ο α πα
^Μ θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
 η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ²²
^{Δι} προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα
 α σοι ²²

Στίχ. ε'. ^Χ
^Α αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^Δ
 αι νει τε αυ τον εν χο ρο δαι αι σκαι ορ γα α νω ²²

Π υ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε ^Δ και
 θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

να μειςου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι
ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο
ξω α να στα σεισου ως βα σι λε ευσ του παν τος και
θε ος παντο δυ υ να α μος

Στίχ. 5. **Χ** **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λαγ μη πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω
και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του
ο ο τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α
δου α λυ των δε σμων και ε δω ρη σα το τω κοσ μω ως
θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε
ος

Στίχ. 6. **Χ** **Α**να στη θι Κυ ρι ε ο θε ος μη
υ ψω θη τω η χειρ ος μη ε πι λα θη των πε νη των
οσ εις τε ε λος

E ξασ τραπτων Αγ γελος εν τω λι θω ε κα θη το
του ζω ο δο χου μνη ματος και γυ ναι ξι μυρο φο ο
ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α νε στη ο Κυ ρι
ος κα θως προ ει ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε τοις μα
θη ταις αυτου ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γα λι
λαι αι αν τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι ω
νι ον και τω με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. η'. χ

E ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μ δι η γη σομαι πα αν τα α
τα θαν μα σι α α σ

T ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο
γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι
ου ου τος ε στιν ο λι ι θος ον ε θε το ο Θε ο
ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε
ρη μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ
της πλευ ρας αυτου α θα να σι ι αν ου τος ε στιν

ο λιθος ο εξ ο ορους παρθε νικου απο τμη
 θεις ανευθε ληματος ανδρος ο υιος του ανθρω
 ωπου ο ερχομενος επι των νεφελων του ου
 ρανου προς τον παλαιον των ημερων καθως ειπε
 Δα νι ηλ και αι ω νιος αυτου η βασιλει ει α

Δόξα. Ἐωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
 πε ρι την Μα ρι α α α μ γυ ναι αι ξι και δι α
 πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
 ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
 ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ω ρα α α θη ο ο λιθος με ε ε τηρ με ε νος

και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
 λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
 ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η
 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα
 α θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α
 μει ει ει ει ει ν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον
 α να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε
 κρω ω ων ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
 κι ι α

Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
 μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πατερ παντο κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες

Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α μαρ

τι ι αστου κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε

ε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δικαιω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. $\Gamma \chi$

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α
γι ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε
λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Α να στα ας εκ τσ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τσ α α δσ ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τὰ θα να τὰ Κυ ρι ε²² παντας εκ τωνπα γι ιδων
 τὰ εχ θρα ς ρυ σαμενος²² εμ φα νι σας σε αυ τον
 τοις Α πο στο λοις σθ^Δ ε ξα πε στειλας αυ τας ε πι
 το κη ρυγ μα⁹ και δι αυ των την ει ρη νην πα ρεσ
 χες τη οι κσ με ε νη^Δ μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε²²

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος ρϣ̣ Ζω

Δ Πα⁹ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως^Δ Δο ξα εν υ
 ψι ι σοις Θε ω^Δ και ε πι γης ει ρη η νη⁹ εν^{Ζω}
 αν θρωποις ευ δο κι ι ι α^Ζ
Υ Πα⁹ μνουουμεν σε ευ λο γου μεν σε^Δ προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε^Δ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την^{Μ Ζω}
 με γα α λην σου δο ο ο ξαν^Ζ
Κ Πα⁹ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
 ε ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο
 γε νες Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε ευ

μα
Κ^{Πα}υ υ ρι ε ο Θε ος ο Αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι
αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι
ρωντας α μαρ τι ι αστου κο ο ο σμου

Π^{Πα}ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα

ας
Ο^{Πα}τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην
Κ^{Πα}α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ^{Πα}α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μα α

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ^{Πα} ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα} υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Πα^{Πα} δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο^{Πα} τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι
^{Ζω}
ι σου ο ψο ο με θα φω ως ^Ζ

Π^{Πα} α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε ^Δ

Α^{Πα} α γι ος ο Θε ος ^Δ Α α γι ος Ι σχυ ρος Α
^{Ζω} (τρεις)
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^Ζ

Δ^{Δι} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Ζω} και α γι ω Πνευ μα τι ^Ζ

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην ^Δ

Α^{Πα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{Ζω} ^Ζ

Ἄσματικόν.

Α^{Πα} γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α
γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ Α α γι ος Α
α α θα α να α α τος ^{Πα} ε λε ε ε η η η
^Μ σο ο ο ν η η μα α α α ας ^{Ζω} ^Ζ

Ἦχος αὐτὸς Ζω

A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ
 ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ θα
 να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
 λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη
 ρυγ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
 οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὠ ναστῶν αὶ ὠ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

καὶ τω Ἁ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των μυ ρο φο
^{Νη} ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}
τὸ τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος ^{Γα}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος ^Δ Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων ^Δ

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϝ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα δει στον ^Π των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
^{Νη} τειν ε πε τα ξας ^Γ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
^{Γα} ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^Γ

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος Δι ϝ

Ο μα ρτυς σϞ Κυ ρι ε εν τη α θλη σει αυ τϞ
το στε φος ε κο μι σα το της αφ θα ρσι ας εκ
σϞ τϞ Θε ϝ η μων ε χων γα ρτην ι σχυν σϞ τϞς τυ
ραν νϞς κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α
νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε
ο Θε ος σω στον τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και 8 μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τ8 Κυ ρι 8
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τ8 κο ο ο σμ8 και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο

ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θνων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
 μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♪ Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
 ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
τα Α γγε ε ε ε λων καιτων ποι με ε νων
βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι ρ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος Ζω

A^{Ζω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λιε α θα α να α α

το ος

Ε ^{Πα} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η
 μα α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος α^{ν} Ζω λ ξ

Α μην **Α** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι
 ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος λ ξ Α α γι ι ος α θα α
 να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας λ ξ
 τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος λ ξ
 Α α α γι ος ι σχυ υ ρος λ ξ Α α γι ι ος α θα
 να α το ος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας λ ξ

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και λ ξ
 Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι λ ξ

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις λ ξ
 τς αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
 μη ην λ ξ

Α γι ι ος α θα α να α το ος ε ε ε ε λε ε
 η σο ον η η η μας

 Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο
 ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος
 Α α α γι ι ος α θα να α το ο ος ε ε ε ε
 λε ε η σο ον η η η μα α α ας
 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς κδ' ἑβδομάδος (Ἐφεσ. β' 14-22).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα φ

Κ υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τς δω ω
 σει Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τς ε εν
 ει ρη η νη

 Ε νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι οι Θε ου ε

νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ους κρι ων ε νε γκα

τε τω Κυ ρι ω δο ο ξαν και τιμην

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τδ δω ω

σει Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τδ ε εν

ει ρη η νη

Ενε γκα τε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τδ δω ω

σει Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τδ ε εν

ει ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

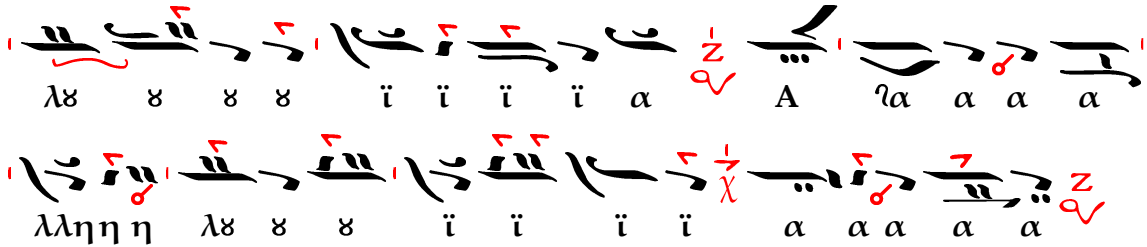
Ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθων εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ

συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀλληλούια (γ). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος αὐτὸς Ζω Σ

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α
 λλη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α
χ A γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαι τω Κυ ρι ω
 και ψα λλει ν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι
 στε
A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α
 λλη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α
χ Του α να γγε λει ν το πρω ι το ε λε ος οϑ και
 την α λη θει αν οϑ κα τα νυ υ υ υ κτα
A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

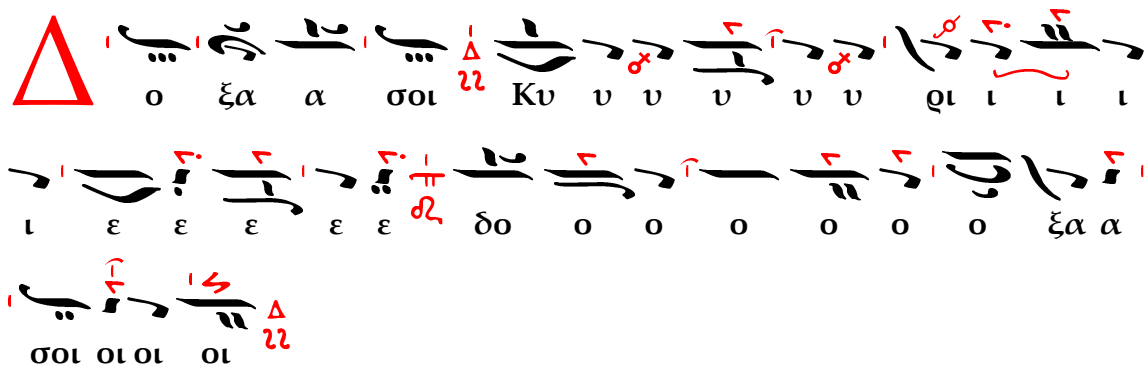
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 18-27).

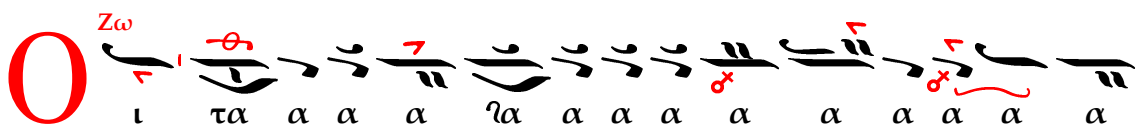
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἓν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος α' Ζω

α Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ουου ου ου ουου Χε ρου ου ου βι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μ

στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ει κο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω ο ο

ο ο χο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α

α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α α α

α α α α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α δο οον τε ες πα α α α σα αν την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α

με ε ε με ε ρι ι ι μνα αν

Ω Πα ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε

ε α α α α α α α α α **π** ⁹των ο ο λων υ

πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ Πα αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αις **Δ** α ο ρα α α α α α τω ω ως **Ζ** δο

ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα

α α **Μ** ξε ε ε σι ιν **Ζ** Αλ λη λου ου ι α α α

Μ α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος **ϞϞ** Ζω

Κ υ ρι ε **Ε** λε ε η σον **Ζ**

Κ υ ρι ε **Ε** ε λε η σον **Δ**

Κ υ ρι ε **Ε** ε λε η σον **π**

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Σ ο ι Κ υ υ ρ ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σ υ

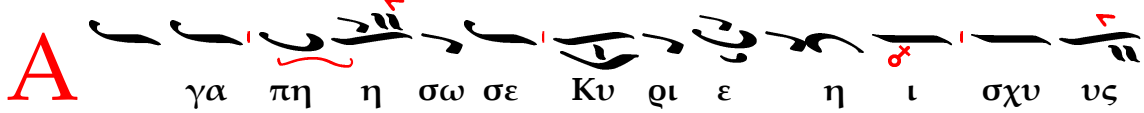
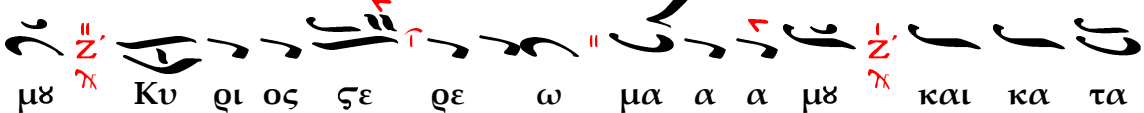

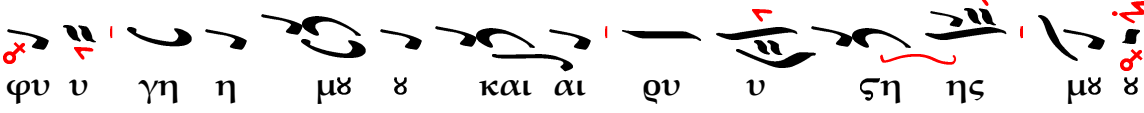

Α γ α π η η σω σε ε Κ υ ρ ι ε ε ε η ι

ι σ χ υ υ υ υ υ μ υ Κ υ ρ ι ο ς ς ε ε ρ ε ω ω

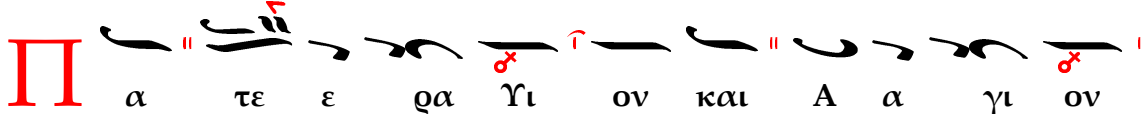
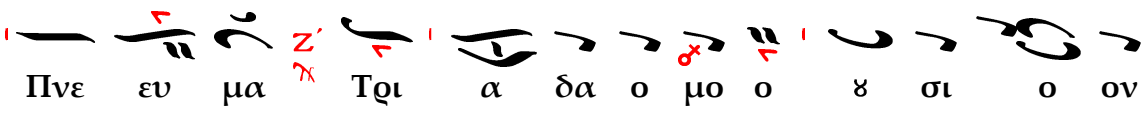

μ α α α α μ υ υ υ υ και κα τα φ υ υ

γ η η μ υ υ υ και αι ρ υ υ υ υ υ υ ς η η ς

μ υ υ υ υ

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μ8 Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μ8 και κα τα
 φυ υ γη η μ8 και αι ρυ υ ση ης μ8

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο   σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι αν
αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῶ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο
ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σῶ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ζοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοι οι οι οι

οις

Α α α α α α μη η η η η ν

A μη η η η η η η η η η η
Σ ε υ υ μνδ ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γδ ς μεν σοι ευ χα ρι ς μεν Κυ ρι ε
 και δε ο με θα α σδ ς ο Θε ε ο
 ος η η μω ω ω ω ν

(χθ' Νοεμ. , α 7 ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειιν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τδ ς Θε ε
 ς ς ς η η η η η μω ω ω ω ω ν
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρδ ς
 βι ι ι ι ιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων

Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 75' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
ὕπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω

A ξι ον ε σιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την
 Θε ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι

ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς ς βι
 ι ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε
 ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα
 α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο
 ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
 κθ ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ε ε ο
 το ο ο κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

(ιη' Νοεμ. , βα' - ιγ' Ιαν. , ββ' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος αὐτῶν Ζω

A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η

η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα
 α α α τδ ς ς ς Θε ε ε ς ς ς ς ς
 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρδ ς βι ι ι ι ι
 μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κδ ς ς ς σαν την ο ο ο ον τω ω ω ως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών).

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

A^M ι νει ει ει ει ει τει ε ε ε ε ε ε
 Πα Μ Δ-ν' ρρ

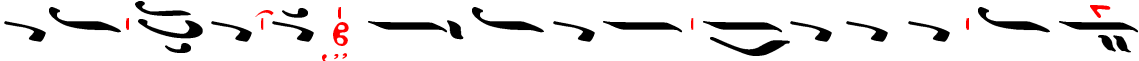

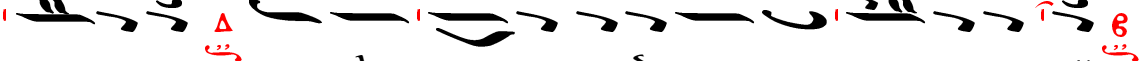

α α α α α λλη η η η η η η η η η
 η η η η η ^Μχη η η η η η η η η η η α ^{Νη}
 α α α α α α α α α α α λλη
 η η η η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^{Ζω}ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α λλη
 η λϑ ϑ ϑ ι α α α α α ^{Κε}α α α α α ^Μα α α α α ^{Πα}
 ϑα α α α α α ^Πα λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 ϑα α α α α α α α α ^Π

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^Εευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ ὄν
 τες ^Εαυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Χ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

 λϑ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ο ς ^Δ